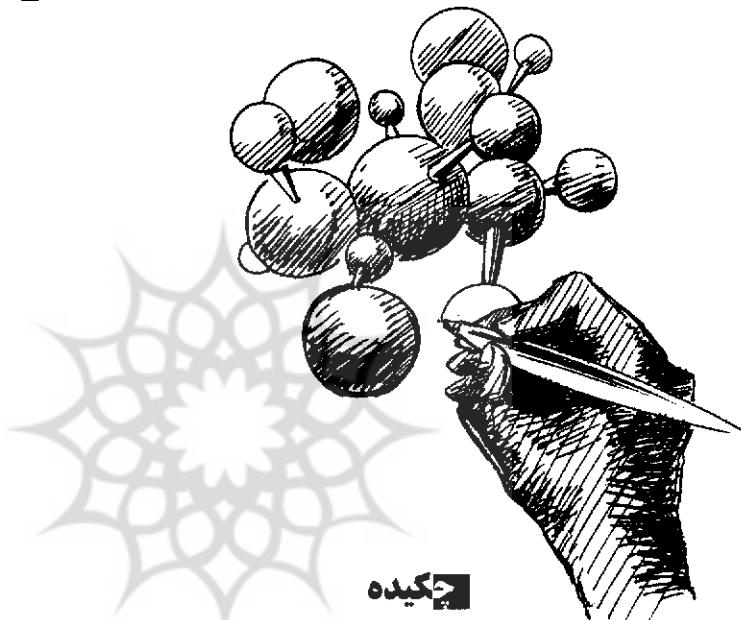

چارچوب زاکمن

در فرایند معماری سازمانی

نیما قاسم‌زاد مقدم
Nima175@yahoo.com

حکایه

در دهه اخیر، فعالیتهای زیادی در رابطه با معماری سازمانی و نیز روشها و استانداردهای آن در سطح دنیا صورت گرفته است. معماری سازمانی به عنوان راه حلی جامع و راهبردی در مدیریت توسعه سیستم‌های اطلاعاتی از دهه ۱۹۹۰ میلادی با حرکت فرایندهای موردن توجه قرار گرفته است؛ به گونه‌ای که در حال حاضر، اغلب کشورهای دنیا، معماری سازمانی را به عنوان روشی استاندارد در شناخت و باز مهندسی سازمان شناخته و مورد استفاده قرار می‌دهند. در معماری سازمانی برای طراحی آن و طبقبندی اطلاعات و اجرا نیاز به چارچوب است که موضوع بحث مقاله قرار دارد.

از چارچوبهای موردن بحث، چارچوب زاکمن (Zachman) بدین سبب که به همه جنبه‌های سازمان توجه کرده است، بیشتر مورد نظر می‌باشد و به عنوان چارچوب مادر از آن یاد می‌شود. در این مقاله سعی بر آن است تا چارچوب زاکمن، جنبه‌ها و ابعاد آن به طور اجمالی موردن بحث قرار گیرد و مزایای آن گفته شود.

مقدمه

معماری سازمانی فرایندی پیچیده است که کل بخش‌های یک سازمان را درگیر می‌کند و افرادی با تخصص‌های متنوع در آن نقش دارند. این افراد می‌توانند از بالاترین لایه مدیریتی سازمان تا کارشناسان سطوح عملیاتی را دربرگیرند، طبیعی است که هدایت و کنترل فرایند گسترشده و بزرگی بدون پیروی از یک الگو و ساختاری فکر شده و منسجم مقدور نخواهد بود.

چارچوبهای معماری سازمانی، در واقع الگوهایی تعریف شده برای تنظیم مراحل کاری و نیز طبقه‌بندی خروجی‌های آنها به حساب می‌آیند. در حال حاضر تعداد محدودی چارچوب معماری در سطح جهان مورد چنان مورد استفاده قرار گیرد (استادزاده، ۲۳، ۱۳۸۴). برخی از چارچوبهای رایج، عبارتند از: FEAFF، ZAKMEN، TOGAF، DoDAF، TEAF، C4ISR و... درحال حاضر تعداد محدودی چارچوب معماری در سطح جهان مورد استفاده قرار گیرند که هر یک با توجه به منشاء ظهورشان، مناسب معماری سازمانهای ویژه‌ای هستند. برای مثال چارچوب معماری DoDAF بیشتر مناسب معماری سازمانهای نظامی یا مشابه است و چارچوب FEAFF بیشتر مناسب سازمانهای غیرنظامی است.

از طرفی چارچوب ZAKMEN که آن را چارچوبی مرجع نیز می‌توان گفت، شش جنبه معماری را از شش دیدگاه بررسی می‌کند. جان زاکمن که وی را پدر معماری سازمانی می‌نامند، داشتن معماری سازمانی را ضروری غیرقابل اجتناب برای سازمانهای بزرگ دانسته، و حیات سازمانهای بزرگ را وابسته به معماری سازمانی می‌داند (صمدی وند، ۶۵: ۱۳۸۴).

معماری سازمانی

معماری سازمانی یک نقشه سازمانی است که ساختار مأموریت و اطلاعات موردنیاز سازمان و فناوریهای لازم برای پشتیبانی از آنها را تشریح کرده، فرایند گذار برای پیاده سازی این فناوریها را تعریف می‌کند (قاسم‌نژاد مقدم، ۱۳۸۶).

چارچوب

جان زاکمن، چارچوب معماری سازمانی را چنین تعریف می‌کند: چارچوب معماری سازمان یک طرح طبقه‌بندی شده دو بعدی است که یک نمایش توصیفی را

از سازمان بیان می‌کند (Zachman, 1987).

- در تشریح مفهوم چارچوب آمده است که، یک چارچوب معماری: ابزاری است که می‌تواند برای توسعه طیفی از معماریهای مختلف به کار رود.
- باید روشن را برای طراحی سیستم‌های اطلاعاتی و روش اتصال آنها به یکدیگر، ارائه کند.
- باید دارای مجموعه‌ای از ابزارها باشد که فرهنگ و زبان مشترک را فراهم سازد.
- باید شامل فهرستی از استانداردها باشد که برای توسعه واحدهای ساختاری مورد استفاده قرار گیرد (استادزاده، ۲۳، ۱۳۸۴).

برخی از چارچوبهای رایج، عبارتند از: FEAFF، ZAKMEN، TOGAF، DoDAF، TEAF، C4ISR و... درحال حاضر تعداد محدودی چارچوب معماری در سطح جهان مورد استفاده قرار گیرند که هر یک با توجه به منشاء ظهورشان، مناسب معماری سازمانهای ویژه‌ای هستند. برای مثال چارچوب معماری DoDAF بیشتر مناسب معماری سازمانهای نظامی یا مشابه است و چارچوب FEAFF بیشتر مناسب سازمانهای غیرنظامی است.

تشریح چارچوب زاکمن

جال زاکمن یکی از پیشگامان معماری سیستم‌های اطلاعاتی است که پیشتر در شرکت IBM مشغول بود و هم اکنون هم به عنوان استراتژیست فناوری اطلاعات و معماری سازمانی و مدرس معماری اطلاعات در شرکت زیفا (Zifa) فعالیت می‌کند.

زاکمن با ارائه یک روش و الگوی جامع در زمینه معماری اطلاعات آن را تبدیل به یک چارچوب معماری اطلاعات کرد، که در این چارچوب یک سازمان از زوایای مختلف و در تمامی سطوح مورد بررسی

**بیشتر چارچوبهای
معماری سازمانی**
تنها سه رکن «داده
کارگرد و شبکه» را
در خود جای می‌دهند
اما چارچوب زاکمن
«زمان، افزاد و انتکیزه»
را هم به اینها می‌افزاید
و چارچوبی شنی بعدی
می‌سازد.

و تحلیل قرار می‌گیرد. زاکمن معتقد به تحلیل سازمان بر مبنای یک چارچوب معماری است و می‌گوید: تزریق فناوری اطلاعات به یک سازمان بدون به کارگیری چارچوب معماری، سازمان را در آینده با هزینه‌های متعدد نگهداری و توسعه سیستم‌ها، عدم کارایی در راستای مأموریت سازمان و عدم تطبیق‌پذیری با تکنولوژی‌های روز و هزینه‌های سنگین تبدیل سیستم‌ها و داده‌ها روبرو می‌سازد (عباسی و همکاران، ۲۸، ۱۳۸۴).

چارچوب زاکمن، پراستفاده ترین چارچوب در عرصه معماری سازمانی است. او در مقاله اول خود فقط سه جنبه از شش جنبه مدل سازمانی (داده‌ها، کارکرد، شبکه) را در نظر گرفت و در قالب چارچوب ISA آن را مطرح کرد. جان زاکمن در سال ۱۹۹۲ در مقاله دیگر خود با افودن سه جنبه دیگر (افراد، زمان و انگیزه) کار خود را تکمیل کرده، آن را به عنوان رویکردی نوین در معماری سازمانی ارائه کرد.

چارچوب زاکمن

چارچوبی است برای معماری سازمانی که یک ساختار منطقی ایجاد می‌کند. چارچوب زاکمن از دو بعد اصلی و

پایه تشکیل شده است. بعد اول

(ستونها) بیانگر

جهندها (Focus)

(چه چیز؟ چگونه؟
کجا؟ چه کسی؟

کی و چرا؟) است

(توصیفات متفاوت از یک محصول از

جهندهای مختلف، و بعد دوم (سطرها)

میان دیدگاه ذینفعان در سازمان است

(برنامه‌ریز، مالک یا دارنده، طراح، سازنده، پیمانکار و کاربر) (InfoTechEra.com). به

عبارتی دیگر، این چارچوب یک ماتریس
دو بعدی را ارائه می‌دهد.

چارچوب زاکمن از نظر تئوری یکی
از کاملترین چارچوبهای معماری موجود
است. این چارچوب با پوشش دادن
تمامی جنبه‌ها و دیدگاههای ممکن در
رابطه با سیستمهای اطلاعاتی یک سازمان،
به ساختاری کاملاً نرم در این رابطه
دست پیدا می‌کند. مبانی و مفاهیم مطرح
در این چارچوب بسیاری از چارچوبهای
معماری دیگر را تحت تأثیر قرار داده،
یکی از مطرح ترین چارچوبهای معماری
حال حاضر به حساب می‌آید. (صمدی،
۱۳۸۴: ۶۸).

چارچوب زاکمن معروف‌ترین قالب
برای تدوین معماری سازمانی است و
به عنوان یکی از متداول‌ترین های قدرتمند
برای توسعه سیستم‌های اطلاعاتی مطرح

ستون کارکرد، فرایند ترجمه مأموریت
سازمان به عملیات جزئی پیشنهاد
کرده‌اند.

روندهای کاری، در هر سطح چگونه

انجام می‌شود؟ کدام مأموریتهای سازمان
مهم است؟ این مأموریتها چگونه انجام
می‌شوند؟ برای مثال: ظایف، مأموریتها،
فرآیندها، جریانهای کاری، حوزه‌های
مسئولیت و سیستم‌های کاربردی در این
خانه‌ها می‌گنجد.

شبکه (کجا)؟: کجا همه این اتفاقات
رخ می‌دهند. موقعیت جغرافیایی، شعب
سازمان، واحدهای سازمانی، چارت
سازمانی، شبکه‌های کاری، شبکه‌های
داده‌ها و اطلاعات، شبکه‌های کامپیوتری،
همگی می‌توانند پاسخ‌هایی به این پرسش
باشند.

افراد (چه کسی)؟: ستون چهارم شرح

جنبه‌های مختلف هر سیستم

داده (چه چیز)؟: هر یک از سطرهای
این ستون به درک و پردازش داده‌های
سازمانی می‌پردازند. جزییات مدل‌سازی
همراه با پایین رفتن در سطرهای، افزایش
می‌یابد.

چه چیز در سازمان جریان دارد؟ چه
چیز برای سازمان مهم، حیاتی و گلوبالی
است؟ برای مثال: جریان کاری، اطلاعات،
موجودیت‌های کسب و کار، محصولات،
مواد اولیه، دستور کارها، بخشانه‌ها،
فرمایی سفارش، داده‌ها و ارقام.

کارکرد (چگونه)؟: سطرهای موجود در

جهت	جهت	جهت	جهت	جهت	جهت	جهت	جهت
حوزه (برنامه زیر) مدلهای محتوا	مدل سازمانی (مالک) مدلهای مفهومی	مدل سیستمی (طراح) مدلهای منطق	مدل وابسته به فتاوى (سازنده) مدلهای فیزیک	مدل توصیفی (پیمانکار) مدلهای غیر محتوا	سازمان در حال کار		
مفاهیم این خانه‌ها، حوزه‌های مختلف سازمانی را تعریف کرده و آنچه را که احتملاً باید مدل‌بندی شود شناسایی می‌کند.	مدلهای این خانه‌ها شامل: مدل کسب و کار (تجارت) و انتظارات مالک از دیدگاه تجاری برای سازمان است که در حال	مدلهای این خانه‌ها شامل: تکنولوژی مدل سیستمی و طرح و برنامه طراح برای تواناسازی مدل سازمانی است.	مدلهای این خانه‌ها شامل: مدل تکنولوژی و طرح و برنامه سازنده برای به کارگیری تکنولوژی در مدل سیستمی است.	مدلهای این خانه‌ها شامل: شناسایی و تشخیص و توصیف راه حل‌های واقعی که اجرا شده‌اند، است.	سازمان در حال فعالیت و کار (که دیدگاه کاربران را در رابطه با چگونگی کار سازمان نشان می‌دهد).		

جدول شماره ۱: چارچوب زاکمن

فناوری پشتیبانی شود. در این سطر است که استانداردهای پیاده‌سازی سیستم‌ها، برگزیده می‌شوند.

مدل توصیفی: توسط کسانی تهیه می شود که به عنوان پیمانکار در اجرای سیستم های اطلاعاتی پیش بینی شده در سطر پیش،
فعالیت می کنند. در اینجا باید معماری سیستم های اطلاعاتی، مناسب با فناوری که از سوی شرکت مجری برگزیده شده،
تبديل به طراحی سطح پایین شود. این سطر، به معنای کامل آن به مهندسی نرم افزار مربوط می شود و افراد سهیم در آن همان کسانی هستند که در نظر عامة مردم به آنها برنامه نویس گفته می شود (اگرچه باید دانست چنین پیمانکاری باید گروهی مرکب از همه کارشناسان مهندسی نرم افزار اعم از تحلیلگر سیستم، طراح، معمار، برنامه نویس، آزمایشگر و ... داشته باشد).

- سازمان در حال کار: البته این یک مدل نیست. این سطرا در بسیاری از روش‌های انجام معماری دیده نشده است، چرا که از راه زبان و نمودار قابل بیان نیست. این سطر نشان‌دهنده دیدگاه کاربران سازمان است.

بنابراین با تقاطع این دو مؤلفه، یعنی جنبه‌ها و نمایها است که می‌توان به مدل‌سازی جامع عماری سازمان پرداخت. این مدل‌سازی باید بتواند تمام جنبه‌های پیدا و نهان سازمان را مورد موشکافی قرار داده، در سطوح مختلف مدل‌سازی انجام شود. بنابراین، شکل کامل چارچوب عماری سازمان شامل شش ستون عمودی به عنوان مؤلفه‌های جنبه‌ای و شش

مدل سازی باید بتواند تمام موارد و مناسب پیدا و پنهان سازمان را مورد موشکافی قرار داده، در سطوح مختلف این کار را انجام دهد.

نماهای مختلف هر سیستم

حوزه Scope)؛ منظور اصلی از سازمان را تصویر می‌کند. این سطر، دیدگاه برنامه‌ریز یا سرمایه‌گذاری است که قصد دارد، هزینه و عملکرد کسب وکار یا سازمان مورد نظر خود را تخمین بزند. اعضای هیئت مدیره، سهامداران یا اعضای هیئت امنا، نمونه‌هایی از افراد دارای این دیدگاه هستند. تقریباً همه اطلاعاتی که در این سطر می‌آیند، به صورت متن آزاد است. مدل سازمان یا کسب و کار: دیدگاه صاحبان کسب و کار را نشان می‌دهد. این صاحبان کسانی هستند که به طور مستمر با حرفه درگیر هستند. کارمندان (مدیران سطح بالا و میانی و مجریان با اهمیت) دارای چنین دیدگاهی هستند. آنچه در این سطر قرار

می گیرد همان چیزی است که به عنوان مدل کسب و کار می شناسیم.

مدل سیستمی: نتیجه کار تحلیلگرانی است که با بررسی سازمان و کسب و کار آن (در سطح پیش)، معماری سامانه های اطلاعاتی سازمان را استخراج کرده اند. بنابراین می توان گفت این سطح، نشان دهنده دیدگاه تحلیلگران و طراحان سطح بالاست. باید توجه کرد که جزییات طراحی در این سطح نمایش داده نمی شود.

مدل فناوری : برای آنکه معماری تحقق یابد، نیاز دارد توسط

می دهد که چه کسانی در حرفة درگیر هستند. این ستون به ویژه از نظر امنیت، دارای اهمیت است.

چه کسی و یا کسانی در این رویدادها نقش دارند؟ بازیگران چه کسانی هستند؟ مدیران، کارکنان، نقشهای سازمانی، نقشهای فرآیندی، نقشهای سیستمی، واسطهای کاربر، هر کدام می‌توانند به نوبه خود بازیگر اصلی باشند.

زمان (چه وقت؟): ستون پنجم، تاثیر زمان را بر سازمان، شرح می‌دهد. فهرستی از رخدادها و زمانهای تاثیرگذار، زمانبندی کسب و کار، نمودارهای توالی و ترتیب عملیات، ترسیم توالی عملیات میان مؤلفه‌ها و زمان بندی واقعی کار در سازمان، ترتیب افزایش جزئی نگری در این ستون را نشان می‌دهند.

انگیزه (چرا؟): این ستون بر ترجمه هدفها و راهبردهای حرفة به نتایج و ابزارهای خاص متمرکز است و می‌تواند برای دربرگیری همه محدودیتهایی که بر تلاشهاي سازمانی اعمال می‌شوند،

باید دانست که ستونها، مجرما نیستند بلکه اجزای منطقی سازنده آنها دارای ارتباطات معنایی با هم هستند (فتحاللهی، ۱۳۸۴)

اما یک نگرش در سازمان نمی‌تواند تمام اطلاعاتی را که از یک مدل انتظار می‌رود ارائه کند. مگر آنکه در بررسی سازمان از هر جنبه (داده، وظیفه و ...) آن را با نامهای مشخصی در نظر بگیریم. برای مثال هنگامی که از چه چیز؟ صحبت می‌کنیم باید مشخص شود از چه جایگاهی سازمان را می‌نگریم؟ برای یک مدیر عامل چه چیز؟ پاسخی جز سود و زیان، محصول، واحدهای سازمانی شرکت، زنجیره تأمین، مواد اولیه و مانند آن را در بر ندارد. برای یک مدیر کارگاه همین پرسش، پاسخهای دیگری دربرخواهد داشت. همچنین است برای یک مهندس یا تحلیلگر سیستم که این پرسش به معنای، داده‌ها و اطلاعات مجرد در محیط سistem‌های اطلاعات است.

بنابراین با تقطیر این دو مؤلفه (جنبه‌ها و نمایها) است که می‌توان به مدل سازی جامع معماری سازمان پرداخت. این

نمی شود، بلکه به صراحت با ذینفعان مختلف ارتباط دارد (جانب خش، ۱۳۸۴).

نتیجه گیری

بنابراین به گفته زاکمن در کتاب خود، معماری سازمانی چیز اجتناب پذیری نمی باشد و معماری سازمانی باید به یک موجودیت ضروری و واجب تبدیل شود. برای انجام این امر نیز نیاز به چارچوب است که در بین چارچوبهای متعددی که وجود دارد به دلیل اینکه چارچوب زاکمن به همه جنبه های سازمان از تمام دیدگاهها توجه کرده است و به صورت سیستمی، نه تک بعدی، به سازمان می نگرد، به عنوان چارچوب کامل و مادر تلقی می شود و با کمک آن می توان سازمان را دوباره طراحی کرد. □

منابع

- استادزاده، سید شروین، پایان نامه کارشناسی ارشد: یک روش مبتنی بر معماری مدل رانه برای مدل سازی یکپارچه سلولهای چارچوب زاکمن، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات تهران، ۱۳۸۴
- قاسم نژاد مقدم، نیما، فرایند معماری سازمانی، مجله تدبیر، شماره ۱۸۹، بهمن ۱۳۸۶
- جان بخش، سمیه، گزارش پایان نامه کارشناسی ارشد، اطیاف چارچوب معماری سازمانی زاکمن با UML 2.0، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم تحقیقات تهران، اردیبهشت ۱۳۸۵
- عباسی، محمدعلی، وجدی، وحید، مریم؛ سلطانی، فرزاد و قیطاسی، مجید، راهنمایی عملی برنامه ریزی معماری سازمانی، موسسه فرهنگی هنری دبیاگران تهران، ۱۳۸۴
- صدیق وند، عسگر، مقدمه ای بر معماری سازمانی (ویژه مدیران)، شورای عالی اطلاع رسانی، ۱۳۸۴
- فتح اللهی، علی، پایان نامه کارشناسی ارشد: بررسی UML از نظر قابلیت پوششی به چارچوب زاکمن، دانشگاه شهید بهشتی تهران، دانشکده مهندسی برق و کامپیوتر، خردادهای ۱۳۸۴
- De Villiers, DJ. Using the Zachman Framework to Assess the Rational Unified Process, Rational Edge, March 2001
- Zachman, John A., "A Framework for Information Systems Architecture", IBM Systems Journal, Vol. 26, No. 3, 1987.
- <http://InfoTechEra.com>

* نیما قاسم نژاد مقدم: کارشناس ارشد مدیریت صنعتی

خانه ها: سطراها و ستونهای چارچوب زاکمن از یک سو به راحتی تعریف می شوند و از سوی دیگر قواعد مدون و دقیق بر آنها حاکم است. بنابراین در تفسیر قواعد حاکم منحصر به پدید آمدن خانه هایی شده است که دارای هیچ گونه افزودگی نیستند. این سخن که می توان از آن به نرم افزار چارچوب یاد کرد، نه تنها به این معنی است که خانه ها دارای همپوشانی نیستند، بلکه اطلاعات اضافی نیز در خود ندارند. به عبارت بهتر، هرگونه کاستن، افزودن یا تغییر در چارچوب معماری را با مخاطرة از دست رفتن جامعیت مواجه می کند (فتح اللهی، ۱۳۸۴).

مشخصات کلی چارچوب زاکمن

به طور خلاصه می توان گفت،

- ساده است: یادگیری و فهم آن ساده است، تخصصی نیست و صرفاً منطقی است.

• جامع است: یک سازمان در این چارچوب به

- صورت کامل و همه جانبه مورد توجه قرار می گیرد.

• زبانی است: کمک می کند که مفاهیم پیچیده و ارتباط دقیق میان آنها با واژه های غیر

- تخصصی موردنظر قرار گیرد.

• ابزار برنامه ریزی است: به ما کمک می کند که بهتر

- تصمیم گیری کنیم.
- ابزار حل مسئله است.

• ذاتی است: کاملاً مستقل از ابزارها یا متداولهای تعریف می شود.

- با ارائه دیدگاههای متفاوت، ارتباط تنها به توسعه دهنده گان و معماران محدود

سطر افقی به عنوان مؤلفه های نمایی سازمان است.

مزایای چارچوب زاکمن در مقایسه با دیگر چارچوبها

در یک دسته بندی صریح می توان گفت چارچوب زاکمن نسبت به همه چارچوبهای دیگر، دست کم دارای سه مزیت عمده است:

۱. وجود کاملتر معماری: همه چارچوبهای معماری سه رکن اصلی داده، کارکرد و شبکه را در خود جای داده اند. زاکمن این مزیت را نسبت به سایر روابط خود داشت که جنبه کاملتری (زمان افراد و انگیزه) از معماری را در چارچوب خود بگنجاند.

۲. استفاده از دیدگاههای معین: آن دسته از کسانی که معماری را در چارچوب دو بعدی نگریسته اند، در ارائه دیدگاههایی که نسبت به هم دارای رابطه ای تکرار شونده باشند، موفق نبوده اند. زاکمن دیدگاههایی را وارد چارچوب خود خود کرد که از بالا به پایین نسبت به هم

دارای رابطه مهندسی و از پایین به بالا

دارای رابطه مهندسی معکوس هستند.

این رابطه جالب توجه به یکپارچگی چارچوب کمک شایانی کرده است،

چرا که هر تغییری را در سطر بالا دست

که عموماً از جنس مدیریتی، سازمانی و راهبردی است؛

مستلزم تغییری در سطر پایین دست

است و پیش بینی هر تغییری در سطر

پایین دست را که از جنس فناوری است،

مستوجب پیش بینی تغییراتی در سطر

بالادست می سازد.

۳. نرم افزار بودن

چارچوب زاکمن

در ستونها

دورگیرنده جنبه های معماری

و در سطرها

دورگیرنده دیدگاه ذی نفعان مختلف

در طراحی معماری سازمانی

است.